

ÚJÉVI PÁSZTORLEVÉL

Ünneplő gyülekezet, szeretett híveim, atyámfiai!

Üjesztendő reggelén, amikor templomainkban lelkészeink ajkairól már elhangzott a tovatúnt esztendőt búcsúztató és az ismeretlen újévet köszöntő evangéliumi örömmüzenet, ünnepi érzések között ismétlem a legnagyobb keresztény misszionárius, Pál apostol szavain keresztül a Jézus szellemében megfogant, mindig időszerű alábbi útmutatást: „Amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak... azokat cselekedjétek és a békességnek Istene veletek lesz.“

Ezelőtt egy esztendővel, újév reggelén, a hosszú, kegyetlen évtizedek után, a visszanyert szabadság remegő áhítatában szavakban ki nem fejezhető, boldog érzések között ismételtük a zsoltáríró szavait: „Akkor szánk megtelt nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással“. Aztán fokozatosan mind nagyobb mértékben arra kellett ráeszmélnünk, hogy ez a szabadság még nem az igazi. Isten iránti hálaadással mondhatjuk el, hogy a nagy változást követő időszakban egyházaink, köztük az unitárius egyház is, egész népünkkel együtt feltétlen élniakarásukról nagyszerű bizonyosságot tettek. Ugyanakkor azt is meg kellett tanulnunk, hogy az eszményi emberi élethez vezető úton még öntudatos feladatok várnak ránk, mert az élet küzdelem a jó és a rossz között és ez a küzdelem nem mindig nemes fegyverekkel folyik. De tántoríthatatlanul hinnünk kell a jó, a szép, az igaz, egyszóval a szeretet végső győzelmében.

Hangzik felénk a feltétlen kettős követelmény, az Isten- és ember-szeretet parancsolata. Nekünk, akik a názáreti Jézus tanításai igazi hordozóinak tekintjük magunkat, ennek az esztendőnek a folyamán is jézus-tanítványi voltunkról újra meg újra tanúbizonyosságot kell tennünk. Az élet nagy kérdéseiben való helyes eligazodásunkban legfőbb mértékünknek az egyetemes alapokon felépülő jézusi életszemléletnek és evangéliumi erkölcsstannak kell lennie, amely ember és ember, zsidó vagy samaritanus között nem tesz különbséget. Életprogramunk, miként a múltban volt, ebben az esztendőben is csak ez lehet: mint minden igazán haladó gondolat és eszme öntudatos hirdetői, támogatói és cselekvői, lelki arcunkkal azok felé kell fordulnunk, akik az egyetemes, nemzeti és felekezeti megkülönböztetések felett álló magasrendű életet példaadásukkal, általános emberi magatartásukkal és naponkénti cselekedeteikkel megvalósítani igyekeznek.

Nemes hivatásunkat ebben az esztendőben is akkor fogjuk betölteni, ha mindannyian, egyházunk irányítói, felelős tényezői és buzgó hívei egyaránt, minden körülmények között meg fogjuk tartani a jézusi hit- és erkölcsan parancsolatait és azoknak szellemében fogjuk életünket evangéliumi lelkülettel élni, amiképpen azt Pál apostol is megfogalmazta: „Amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak... azokat cselekedjétek.“

Újév reggelén azért imádkozunk, hogy Isten áldása áradjon ki egyházunkra, híveinkre és drága népünkre. Isten áldása legyen egyházunk hitet ébresztő, tiszta evangéliumot hirdető, békességet és szeretetet árasztó lélek szerinti szolgálatán. Legyen egyházunk továbbra is Istenben bízó, szüntelen szeretetszolgálatot végző áldott lelki közösség. Higgyük hatalmas hittel és szent bizonyossággal, hogy az igazi szeretet, amit Jézus tanított s életében és halálában meg is valósított, soha el nem fogy, és előbb-utóbb meggyőzi a világot, amely „forr keserű levében“, de amely végeredményében mégiscsak az eszményi világ, Isten országa felé halad. Ezt a magasrendű világot kell ennek az esztendőnek a folyamán is építenünk, alakítanunk, hogy boldogan érezhessük a békesség Istenének áldását.

Ilyen érzések között gyülekezeteink tagjainak és minden jóakarátú embernek békés, eredményes, áldott újesztendőt kívánok.

Atyafiságos üdvözlettel és főpásztori szeretettel:

Kolozsvár, 1991. január 1.

Dr. Kovács Lajos
unitárius püspök

PÜSPÖKI JELENTÉS

az 1989. december 11. — 1991. február 15. közti időszakról.

Legutóbbi főtanácsi gyűlésünk óta eltelt időszakról jelentésemet az alábbiakban terjesztem elő.

I. SZEMÉLYI VÁLTOZÁSOK

a) Kinevezések — áthelyezések az egyházközségekben

Kedei Mózes újszékelyi lelkészt 1990. augusztus 1-től áthelyeztem az 1. sz. székelyudvarhelyi egyházközségbe.

Andorkó Ferenc bözödi lelkészt pályázat útján 1990. szeptember 1-től kineveztem a vargyasi egyházközségbe.

Rüsz Domokos székelyszentmiklósi segédlelkészt meghívás alapján 1990. november 1-től kineveztem a 2. sz. székelyudvarhelyi egyházközségbe rendes lelkésznek.

Bálint Imre homoródszentpéteri lelkészt pályázat útján 1990. november 1-től kineveztem alsófelsőszentmihályi egyházközségbe.

Foris Zoltán marosvásárhelyi gyakorló segédlelkészt 1990. október 1-től, hasonló minőségben, áthelyeztem az újszékelyi egyházközségbe.

Kelemen Lajos Levente teológiai abszolvenst 1990. október 1-től gyakorló segédlelkésznek kineveztem marosvásárhelyi egyházközségbe.

Benedek Mihály teológiai abszolvenst 1990. október 1-től gyakorló segédlelkésznek kineveztem bözödi egyházközségbe.

b) Változások az egyházi központban

Zsigmond Eva irodagondozó 1990. december 1-től állásáról lemondott; helyét 1991. február 1-től Deák Klára foglalta el.

Rezi Elekné Kálmán Eva iktató 1991. január 1-től áthelyezést nyert a gépírói állásba. Helyét Korodi Lászlóné Szabó Erzsébet foglalta el.

Kun Éva Ildikó 1991. január 1-től kinevezést nyert a pénztárosi állásba.

c) Nyugdíjba vonulások

Székely István, aki a magyarszováti egyházközségben 27 évig mint énekvezér és kolozsvári belvárosi egyházközségben mint harangozó 11 évig szolgált, 1989. december 31-én 60 éves korában nyugdíjba vonult.

Dr. Szász Dénes lelkész, tb. esperes Szászrégenben, Gagyan és Székelyudvarhelyen végzett 46 évi szolgálat után 1990. március 1-én, 72 éves korában.

Dimény András lelkész 4 évi korondi segédlelkészi és 45 évi vargyasi rendes lelkészi szolgálat után, 1990. április 1-én, 73 éves korában.